

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Moniky Javorové a soudců JUDr. Miroslavy Honusové a JUDr. Petra Hlušíka, Ph.D., ve věci

žalobců: **a) Ing. P. F.**
                  b) J. F.
                  oba zastoupeni advokátem JUDr. Tomášem Panáčkem
                  sídlem Sborová 81, 742 45 Fulnek

proti
žalovanému: **Městský úřad Bílovec**
                  sídlem 17. listopadu 411/3, 743 01 Bílovec
                  zastoupený advokátkou JUDr. Karlou Návedlovou
                  sídlem Wolkerova 1140/2, 743 01 Bílovec

za účasti: **1) Ing. D. S.**

                  2) Ing. P. S.

o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem žalovaného

takto:

I.   Sdělení Městského úřadu Bílovec ze dne 16. 6. 2021 č. j. MBC/15983/21/SÚ/Sta
1465/20

je nezákonným zásahem.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. M.

II. Žalovaný je **povinen** sdělení ze dne 16. 6. 2021 č. j. MBC/15983/21/SÚ/Sta 1465/20 zrušit

ve lhůtě 15 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

III. Žalovaný je **povinen** zaplatit žalobcům a) a b) na náhradě nákladů řízení částku ve výši 30 843 Kč, ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám zástupce žalobců JUDr. Tomáše Panáčka, sídlem Sborová 81, 742 45 Fulnek.

IV. Osoby zúčastněné na řízení **nemají** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobou podanou u Krajského soudu v Ostravě dne 13. 8. 2021 se žalobci domáhali soudní ochrany před nezákonným zásahem žalovaného jako správního orgánu, který spatřují ve sdělení žalovaného ze dne 16. 6. 2021 č. j. MBC/15983/21/SÚ/Sta 1465/20, jímž žalovaný podle ust. § 125 odst. 4 zák. č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), v platném znění (dále jen „stavební zákon“) ověřil zjednodušenou dokumentaci (pasport stavby) vypracovanou JUDr. J. C. s datem vyhotovení 08/2020 a názvem „Přístavby domu 17. listopadu X, B.“ na pozemku parc. č. XA v k. ú. X (dále jen „pasport stavby“).
2. Žalobci poukázali na rozsudek Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) ze dne 30. 1. 2020 sp. zn. 1 As 302/2019, podle něhož samotné ověření pasportu stavby není rozhodnutím podle zák. č. 500/2004 Sb., správního řádu, v platném znění (dále jen „správní řád“) a nepředchází mu správní řízení. Žalobci tudíž nebyli účastníky správního řízení o ověření pasportu stavby a nemohli proti němu podat řádný opravný prostředek. Ověření pasportu stavby však zasáhlo právní sféru žalobců.
3. Ke skutkovému stavu žalobci uvedli, že jsou vlastníky rodinného domu č. p. X v B. na pozemku parc. č. XB v k. ú. X, který je součástí řadové zástavby ul. 17. listopadu v B. a na severní straně přímo sousedí s vedlejší budovou č. p. X, která je součástí pozemku parc. č. XA v k. ú. X se způsobem využití víceúčelová stavba. Ke stavbě č. p. X byla v minulosti přistavěna přístavba označená v pasportu stavby jako místnost č. X s účelem užívání sklad (prodejna) o půdorysných rozměrech 4890 x 3705 mm, a to bez rozhodnutí vyžadovaného stavebním zákonem, bez opatření nebo jiného úkonu toto rozhodnutí nahrazujícího (dále jen „nepovolená stavba“). Touto nepovolenou stavbou byli žalobci přímo zkráceni na svých právech, kdy bez jakéhokoli právního titulu byla konstrukce stropních trámů nepovolené stavby zakotvena na severní obvodové stěně rodinného domu žalobců, čímž došlo k porušení stěny, následnému zatékání dešťové vody a degradaci této obvodové stěny. Dále došlo k zazdění luxferového okna rodinného domu žalobců.
4. Podle žalobců žalovaný ověřením pasportu stavby nezákonně zlegalizoval tuto nepovolenou stavbu. Žalobci opětovně poukázali na rozsudek NSS sp. zn. 1 As 302/2019, podle kterého ověření dokumentace nebo zjednodušené dokumentace, tj. pasportu stavby, nemůže sloužit jako prostředek legalizace nepovolených staveb. Ověřit dokumentaci tedy

lze vždy pouze u stavby povolené, jejíž dokumentace nebyla vůbec pořízena, nedochovala se, nebo není v náležitém stavu.

5. Žalobci zdůraznili, že pasport stavby byl ověřen již dříve opatřením žalovaného ze dne 1. 6. 2020 č. j. MBC/11460/20/SÚ/Sta 1465/2020, které bylo po aktivních krocích žalobců, mezi něž patřil i podnět k přezkumnému řízení podle § 94 správního řádu, usnesením žalovaného ze dne 16. 6. 2021 č. j. MBC/15744/21/SÚ/Sta 1465/2020 zrušeno.
6. Žalobci zpochybnili zákonnost postupu žalovaného při ověření pasportu. Žalobci konkretizovali, že na základě komunikace s žalovaným získali kopie dvou souborů dokumentací: 1) dokumentace obsahující textovou část Původní zpráva, Souhrnná technická správa, Technická zpráva – části pro akci Stavební úpravy obj. č. p. X na ul. 17. listopadu, B., kterou autorizoval Ing. J. S., CSc. a výkresy půdorysů I. a II. NP stavby autorizované shodnou osobou k datu 15. 8. 1993, textová část ani výkresy nejsou ověřeny razítkem správního orgánu (dále jen „dokumentace 1“). 2) Výkresovou dokumentaci vypracovanou Ing. arch. J. H. v 04/1994 pro akci RD s prodejnu ul. 17. listopadu X, B.; výkresová dokumentace je ověřena razítkem správního orgánu „Stavba povolena“ za dodržení podmínek rozhodnutí ze dne 28. 11. 1994 č. j. Výst/330/1448/94 (dále jen „dokumentace 2“).
Podle žalovaného jsou dokumentace 1 a dokumentace 2 součástí stavby „Rekonstrukce domu č. p. X na ul. 17. listopadu v B. na prodejnu nepotravinářského charakteru“, pro kterou bylo vydáno stavební povolení dne 28. 11. 1994 č. j. Výst/330/1448/94-Star.
7. Absence ověřovacího razítka správního orgánu u dokumentace 1 zadává pochybnost, zda byla součástí uvedeného stavebního povolení. Předmětem stavby dle dokumentace 1 je provedení stavebních úprav budovy pro změnu užívání stavby na prodejnu včetně skladu, hygienického zázemí, převlékárny a administrativního zázemí.
8. Předmětem stavby dle dokumentace 2 je provedení stavebních úprav fasády objektu, výkladů a vstupů do budovy. Kolaudační rozhodnutí ze dne 28. 4. 1995 č. j. Výst/330/654/95 bylo vydáno k předmětu stavebního povolení buď v rozsahu pouze dokumentace 2, nebo dle nepodloženého tvrzení stavebního úřadu v rozsahu dokumentace 1 i 2.
9. Další správní řízení, kterým bylo změněno užívání stavby č. p. X po kolaudaci stavby, nebylo ke stavbě vedeno nebo není součástí spisu správního orgánu.
10. Dále žalobci poukázali na ust. § 125 stavebního zákona a uvedli, že stavební úřad měl žádost o ověření pasportu stavby ze dne 14. 5. 2020 odmítnout s odůvodněním, že ve spise se nenachází dokumenty, ze kterých lze stanovit způsob užívání stavby. Žalovaný nezákonně ověřením pasportu stavby potvrdil užívání stavby v rozporu s uvedeným kolaudačním rozhodnutím.
11. Nezákonnost postupu správního orgánu je zjevná také z toho, že předložený pasport byl ověřen na základě kontrolní prohlídky ze dne 28. 5. 2020 (protokol č. j. MBC/12620/20/SÚ/Sta 1465/2020), kdy správní orgán uvedl, že na místě samém bylo zjištěno, že stávající stav přístavby objektu X souhlasí s předloženým pasportem stavby. Žalovaný shledal, že stavba je realizována v půdorysném rozsahu uvedeném v pasportu

stavby a užívána způsobem uvedeným v pasportu stavby. Pasport stavby však byl vyhotoven na základě objednávky vlastníků domu č. p. X projektantem, který historii stavby nezná a neměl ani k dispozici obsah spisu správního orgánu, což je prokázáno samotným pasportem stavby, kdy v části A2 - Seznam vstupních podkladů je uvedeno, že původní dokumentace stavby se nedochovala, zpracovatelem projektové dokumentace bylo provedeno ohledání stavby se zaměřením skutečného stavu a provedení stavby, nový geometrický plán. Projektant tedy přiznává, že nevycházel z dochovaných rozhodnutí, opatření a dokumentace nacházejících se u správního orgánu, pro stavbu nechal vyhotovit jako podklad nový geometrický plán a do pasportu stavby vnesl bez bližšího skutečný stav stavby. Podle žalobců je postup projektanta v rozporu s přílohou 14 vyhlášky č. 499/2006 Sb., o dokumentaci staveb, v platném znění.

12. Pasportem stavby byl potvrzen nezákonný půdorysný rozsah stavby, který nebyl povolen, ani zkolaudován. Nezákonné odsouhlasení pasportu stavby zlegalizovalo půdorysný rozsah stavby dle geometrického plánu č. 2231-39/2020 včetně místnosti 1.02, která byla realizována bez rozhodnutí nebo opatření vyžadovaného stavebním zákonem. Dokumentace 1, ani dokumentace 2 totiž tuto místnost neobsahují. Místnost 1.02 se ve stavbě č. p. X nenacházela ani ke dni vydání kolaudačního rozhodnutí (28. 4. 1995). Žalobci opět poukázali na rozsudek NSS sp. zn. 1 As 302/2019, podle kterého pasport stavby nemůže sloužit jako prostředek legalizace nepovolených staveb.
13. Podle žalobců měl žalovaný po kontrolní prohlídce odmítnout potvrzení předloženého pasportu stavby a zahájit řízení o odstranění části stavby dle § 129 stavebního zákona minimálně v rozsahu místnosti 1.02.
14. Žalovaný nepostupoval obezřetně a řádně nevyhodnotil doklady nacházející se ve spise stavby č. p. X. Dle rozsahu spisové dokumentace je přitom viditelná řádná archivace i starých dokumentů a vzhledem k tomu, že se dochovalo také kolaudační rozhodnutí z 28. 4. 1995, lze se důvodně domnívat, že další jiné rozhodnutí či opatření týkající se předmětné stavby již vydáno nebylo.
15. Žalobci poukázali na další kroky žalovaného po vydání opatření ze dne 1. 6. 2020, a to výslech svědků V. S. a D. S., kteří však nejsou nestranní a nepodjatí. Žalovaný v odůvodnění ověření pasportu stavby konstatoval, že chybí část projektové dokumentace, část listin prokazujících vznik a způsob užívání části přístavby stavby a uvedl, že stavební konstrukce (základy, zdivo, stavební otvory, překlady, technické řešení) odpovídá stáří cca 30 a více let, na stavbě byla prováděna údržba a modernizace, a proto se na ní vyskytují i novodobé materiály, především zastřešení stavby, kdy část střechy byla nahrazena polykarbonátem za účelem lepšího prosvětlení stavby. Podle žalobců došlo ve skutečnosti k nezákonným stavebním úpravám a vzniku přístavby – místnosti č. 1.02, což bylo následně zlegalizováno ověřením pasportu stavby. Žalovaný dále staví své odůvodnění ověření pasportu stavby na tom, že některé části dokumentace se v archivu nedochovaly a zmatečně a nelogicky konstatuje důkazní nouzi pro definici odstraňované stavby. Žalobci zpochybnili logickou návaznost odůvodnění sdělení.
16. Žalobci dále zdůraznili, že první opatření, kterým byl ověřen pasport stavby (ze dne 1. 6. 2020) bylo zrušeno usnesením žalovaného ze dne 16. 6. 2021 č. j. MBC/15744/21/SÚ/Sta 1465/2020 a tentýž den (16. 6. 2021) bylo vydáno nové ověření

pasportu stavby. Zrušení původního pasportu stavby bylo provedeno procesním usnesením, kdy účastníkem řízení byl žadatel o ověření pasportu D. S. Proti usnesení se mohl účastník odvolat bez odkladného účinku. Žalobci se domnívají, že v okamžiku vydání druhého ověření pasportu stavby žalovaným dosud zrušující usnesení prvního ověření (ze dne 1. 6. 2020) ještě nenabylo právní moci, tj. v úseku několika dnů byly ověřeny dva pasporty stavby, byť zřejmě stejného obsahu. Tento souběh lhůt je nezákonný z pohledu ust. § 48 správního řádu. Nový pasport byl žalovaným ověřen v době nepravomocného zrušujícího usnesení, tj. v době platnosti původního pasportu stavby, což je nezákonné.

17. Žalovaný ve vyjádření označil za nesporné, že dne 1. 6. 2020 vydal sdělení, kterým ověřil předložený pasport stavby č. p. X. Dne 16. 3. 2021 žalovaný obdržel výzvu nadřízeného správního orgánu Krajského úřadu Moravskoslezského kraje, odboru územního plánování a stavebního řádu, který vyslovil právní názor, že je nutné sdělení ze dne 1. 6. 2020 zrušit s tím, že následně, po řádném prošetření věci, vydá žalovaný sdělení nové, které bude obsahovat dostatečně podrobné, přesvědčivé a podložené odůvodnění, anebo ve věci zahájení řízení podle ust. § 129 odst. 1, písm. b) stavebního zákona. Nadřízený správní orgán vytkl žalovanému, že nepostupoval v souladu se zásadou materiální pravdy a řádně nezjistil skutkový stav věci. Žalovanému proto nezbylo, než respektovat tento právní názor a postupem podle ust. § 156 odst. 2 správního řádu sdělení ze dne 1. 6. 2020 zrušit.
18. Žalovaný dne 28. 5. 2020 provedl kontrolní prohlídku předmětné stavby, pořídil protokol a fotodokumentaci. Na základě provedené prohlídky žalovaný usoudil, že se jedná o původní stavební konstrukce a nejedná se o nově založenou stavbu. Žalovaný dohledal listiny, jimiž stavební úřad povoloval změny stavby č. p. X a z nich usoudil, že pokud stavební úřad v minulosti prováděl povolování změn stavby, prováděl také kontrolní činnost a nepovolená stavba by musela logicky upoutat jeho pozornost. Proto žalovaný dospěl k závěru, že se nejedná o nepovolenou stavbu, toliko se nedochovala projektová dokumentace a listiny, prokazující vznik a způsob užívání stavby. Žalovaný rovněž zjistil, že spis k domu č. p. 450 není kompletní, chybí část projektové dokumentace, část listin prokazujících vznik a způsob užívání části přístavby stavby. Vázán názorem nadřízeného správního orgánu žalovaný prověřil obsah spisu domu a nově dohledal a vyslechl svědky, kteří by mohli být nápomocni prověření skutkového stavu. Byl vyslechnut svědek P. S. (bývalý vlastník sousední stavby č. p. X), který nesdělil žádné nové informace. Z výsledku svědkyně V. S. (bývalá vlastnice stavby č. p. X) vyplynulo, že při koupi objektu byla již garáž součástí domu a nedošlo k žádné přístavbě. Z výsledku svědka D. S. (současný vlastník domu č. p. X) vyplynulo, že nebyla provedena žádná přístavba ani nástavba. Z výsledku byl pořízen protokol, který je součástí spisu. Žalovaný dále uvedl, že dokumentace stavby č. p. X neobsahuje kompletní dokumentaci, a proto stavebník předložil pasport stavby. Žalovaný kontrolní prohlídkou dne 28. 5. 2020 zjistil, že stavba odpovídá předloženému pasportu stavby a předloženému geometrickému plánu se zaměřením skutečného obvodu stavby. Žalovaný před schválením pasportu stavby zkoumal, zda se nejedná o nepovolenou stavbu a zda není na místě zahájit postup podle ust. § 129 stavebního zákona. Žalovaný zdůraznil, že důkazní břemeno v řízení o odstranění stavby je výlučně na stavebním úřadu, který musí prokázat, že se jedná o stavbu, která vyžaduje povolení či jiné opatření a tato stavba potřebným povolením či opatřením nedisponuje. Podle žalovaného není možné danou stavbu označit za

nepovolenou jenom proto, že se nedochovala řádná projektová dokumentace, když ke zhojení tohoto nedostatku slouží právě pasport stavby. Další svědci nebyli zjištěni a znalecký posudek není potřebný, když úřední osoba disponuje potřebnými znalostmi i odbornostmi. Žalovaný dále zdůraznil, že pokud stavební úřad zahajuje řízení o odstranění stavby, pak musí odstraňovanou stavbu přesně definovat. Za situace, kdy se jedná o přístavby, stavební úpravy, kde stavby srůstají, různě se přetvářejí, je definování odstraňované stavby naprosto nemožné. V těchto případech se stavební úřad dostává do důkazní nouze, kdy není možné ani vydat řádné rozhodnutí o odstranění stavby, jež by bylo určité, srozumitelné a jasné. Žalovaný se věcí zabýval ve všech souvislostech a trvá na svých vydaných sděleních. Žalovaný vnímá situaci jako sousedský spor, jehož příčinou je zanedbaná údržba staveb, o čemž dotčené osoby poučil, leč bez úspěchu.

19. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby.
20. Podle ust. § 82 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, v platném znění, každý, kdo tvrdí, že byl přímo zkrácen na svých právech nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením (dále jen „zásah“) správního orgánu, který není rozhodnutím, a byl zaměřen přímo proti němu nebo v jeho důsledku bylo proti němu přímo zasaženo, může se žalobou u soudu domáhat ochrany proti němu nebo určení toho, že zásah byl nezákonný.
21. Krajský soud se primárně zabýval otázkou přiléhavosti žalobci zvoleného žalobního typu – žaloby na nezákonný zásah žalovaného spočívající v ověření pasportu stavby. S ohledem na závěry rozsudku NSS sp. zn. 1 As 344/2016 dospěl krajský soud k závěru, že návrh na soudní ochranu tohoto typu je pro souzenou věc přiléhavý.
22. Ze správního spisu krajský soud zjistil, že dne 14. 5. 2020 byla u žalovaného podána panem D. S. žádost o potvrzení pasportu k přístavbě domu č. p. X na ul. 17. listopadu v B. Současně byl předložen pasport stavby vypracovaný v srpnu 2019 Ing. J. C., autorizovaným inženýrem pro pozemní stavby. Dle seznamu vstupních podkladů k pasportu se původní dokumentace stavby nedochovala, bylo provedeno ohledání stavby se zaměřením skutečného stavu a vypracován nový geometrický plán ze dne 19. 3. 2020 č. 2231-39/2020. Součástí pasportu je situační výkres C.01 a dále výkresová dokumentace s vymezenou oblastí řešení (pasportu) – výkres č. D.01 a D.02 a fotodokumentace č. D.03. Součástí správního spisu dále je protokol z kontrolní prohlídky ze dne 28. 5. 2020, podle kterého zjištěný stav souhlasí s předloženým pasportem stavby. Žalovaný vydal dne 1. 6. 2020 pod č. j. MBC/11460/20/SU/Sta1465/2020 ověření pasportu. Podnětem ze dne 19. 11. 2020 žalobci navrhli provedení přezkumného řízení. Krajský úřad Moravskoslezského kraje v přezkumném řízení shledal důvody pro přijetí opatření ke zjednání nápravy a výzvou ze dne 10. 3. 2021 č. j. MSK 33284/2021 vyzval žalovaného, aby opatření ze dne 1. 6. 2020 postupem podle § 156 odst. 2 správního řádu zrušil a následně se řádně zabýval absencí podkladů prokazujících povolení přístavby obsahující místnost č. 1.02, přičemž je nezbytné, aby své závěry doložil důkazy nebo aby s ohledem na výsledek nového prošetření zahájil řízení podle § 129 odst. 1 písm. b) stavebního zákona.
23. Ze stavebního spisu vedeného k domu č. p. X v k. ú. X soud zjistil, že mimo jiné obsahuje výkres vyhotovený v lednu 1992 obsahující čelní pohled a půdorys domu č. p. X, a to v současném a navrhovaném stavu. Výkres je podkladem stavebního povolení

vydaného Městským úřadem v Bílovci dne 28. 11. 1994 na stavbu „Rekonstrukce domu č. p. X na ul. 17. listopadu v B. na prodejnu nepotravinářského charakteru – textilu“. K označené stavbě bylo vydáno dne 28. 4. 1995 kolaudační rozhodnutí, v němž je uvedeno, že změny jsou zaznamenány v projektové dokumentaci. V souhrnné technické zprávě jsou změny týkající se přízemí domu popsány tak, že *v přízemí bude zřízena prodejna se sortimentem nepotravinářského charakteru (textil) se samostatným skladem vybudovaným v prostoru garáže, manipulační chodbou, zádveřím a sociálním zařízením.....Zásobování zbožím bude realizováno do skladu z prostoru parcely č. 782 přes dvůr.* Součástí kolaudačního spisu je výkres ze dne 15. 8. 1993 vyhotovený Ing. J. S., CSc. obsahující mimo jiné půdorys přízemí domu č. p. X.

24. Krajský soud dospěl k závěru, že na základě předložené spisové dokumentace lze mít za prokázaný rozsah rekonstrukce domu č. p. X, která proběhla v letech 1994-1995. V přízemí domu, a to v části za hlavní stavbou domu, kterou má soud v nyní souzené věci za rozhodující, spočívala podstata rekonstrukce v přebudování stávající garáže na sklad zboží. Porovnáním spisové dokumentace s podklady pasportu stavby soud zjistil rozpor v půdorysu přízemí domu, jenž je patrný ze srovnání výkresu ze dne 15. 8. 1993 (kolaudační spis) a výkresu č. C.01, který je podkladem pasportu stavby a zachycuje pasportem řešenou přístavbu rodinného domu. Výkres č. C.01 obsahuje zcela jiný půdorys přízemí domu, neboť zahrnuje také rozporovanou místnost č. 1.02, jež navazuje na stavbu garáže a tvoří s ní souvislé zastavění. Takový stav však v době kolaudace (1995) neexistoval. Na výkrese z roku 1993 je ve shodném místě zachycena toliko garáž a zbývající prostor mezi domem a garáží je nezastavěn.
25. Žalovaný ve sdělení ze dne 16. 6. 2020 uvedl, že na základě podnětu krajského úřadu ke zjednání nápravy doplnil řízení o výsledky svědků. Protokoly z jejich výsledků nejsou součástí soudu předloženého správního spisu, obsah svědeckých výpovědí je toliko konstatován ve sdělení s tím, že žalovaný má jejich obsahem za ověřené, že nedošlo k žádné přístavbě. Krajský soud se s tímto závěrem žalovaného neztotožňuje a podotýká, že i kdyby byly svědecké výpovědi součástí správního spisu, tak jejich tvrzený obsah neodpovídá jiným podkladům ve spise (shora označeným výkresům), resp. je s nimi v přímém rozporu. Svědci uvedli, že k žádné přístavbě domu č. p. X nedošlo, což žalovaný bez dalšího akceptoval. Ze shora označených výkresů je však jednoznačně patrný rozpor v půdorysu stavby, na něž žalovaný žádným způsobem nereagoval, absentuje jakákoliv relevantní úvaha žalovaného, která by podpořila závěr, že v mezidobí (od roku 1995) nedošlo k nepovolené přístavbě. Argumentace žalovaného v odůvodnění sdělení ze dne 16. 6. 2020 (strana 2 uprostřed), že ze stavebního spisu vedeného k domu č. p. X je patrná dřívější rozhodovací činnost stavebního úřadu, takže lze dovodit i jeho činnost kontrolní, přičemž přístavba by jeho pozornosti neunikla, postrádá logický základ a lze ji označit za alibistickou. Jestliže posledním úkonem stavebního úřadu archivovaným ve spise bylo kolaudační rozhodnutí z roku 1995, je zcela iracionální závěr, že stavební úřad prováděl další kontrolní činnost. O té by totiž musel být ve spise minimálně úřední záznam.
26. Krajskému soudu na základě uvedeného nezbývá, než konstatovat, že i v tomto druhém ověření pasportu - sdělení ze dne 16. 6. 2020 postupoval žalovaný v rozporu se zásadou materiální pravdy (§ 3 správního řádu), neboť nevyloučil pochybnosti o legálnosti přístavby v prostoru mezi domem č. p. X a garáží (místnost č. 1.02), ani se relevantním způsobem nevypořádal s absencí dokladů o povolení této přístavby.

27. Žalobci ve svých podáních adresovaných ve věci správním orgánům od počátku tvrdí dopad provedené přístavby do jejich právní sféry a totéž tvrdí také v žalobě. Žalovaný jejich tvrzení nerozporoval. Na základě obsahu správních spisů a pasportu stavby (projektové výkresy, situační plány i fotodokumentace) má soud dotčení rodinného domu žalobců provedenou přístavbou minimálně v rozsahu místnosti 1.02 za prokázané.
28. Krajský soud na základě shora uvedeného dospěl k závěru, že žaloba je důvodná, když sdělení žalovaného ze dne 16. 6. 2021, kterým byl ověřen pasport stavby č. p. X v k. ú. X, je nezákonným zásahem ve smyslu ust. § 82 s. ř. s. Současně soud zavázal žalovaného ke zrušení sdělení ve lhůtě 15 dnů od právní moci tohoto rozsudku, kterou považuje s ohledem na povahu věci za přiměřenou.
29. Námitkami žalobců směřujícími proti procesnímu postupu žalovaného (odst. 25 tohoto rozsudku), jakož i postupu projektanta pasportu (odst. 11 tohoto rozsudku) se krajský soud nezabýval, neboť je v tomto řízení nepovažuje za relevantní.
30. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto v souladu s ust. § 60 odst. 1 s. ř. s., když procesně úspěšným žalobcům vznikl nárok na náhradu nákladů řízení sestávajících ze zaplacených soudních poplatků v celkové výši 4 000 Kč a dále z nákladů spojených s právním zastoupením, a to za 4 úkony právní služby po 4960 Kč (převzetí a příprava zastoupení, podání žaloby, nahlížení do spisu dne 25. 4. 2022 a účast při jednání před krajským soudem dne 31. 5. 2022 za společné zastupování dvou osob) a paušální náhradu hotových výdajů za každý tento úkon ve výši 300 Kč. Účelně vynaložené náklady zástupce žalobců dále představuje cestovné osobním automobilem z jeho sídla do Ostravy a zpět k jednání před krajským soudem dne 31. 5. 2022 ve výši 1 144 Kč (§ 157 odst. 4 písm. b) zákona č. 262/2006 Sb., zákoníku práce, v platném znění). Soud při rozhodování o nákladech právního zastoupení vycházel z ust. § 7 odst. 5, § 9 odst. 4 písm. d) a e), § 12 odst. 4, § 13 odst. 4 a § 14 odst. 1 písm. a) a odst. 3 vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu, v platném znění. Náhrada právního zastoupení tak činí 22 184 Kč a byla v souladu s § 57 odst. 2 s. ř. s. zvýšena o částku odpovídající výši DPH, kterou je zástupce žalobců povinen odvést podle zvláštního právního předpisu, tj. na částku 26 843 Kč. Celkové náklady žalobců jsou vyčísleny částkou 30 843 Kč.
31. Vzhledem k odlišné úpravě s. ř. s. a zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, v platném znění (dále jen „o. s. ř.“) týkající se nabytí právní moci rozhodnutí stanovil soud žalovanému k plnění lhůtu 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku (ust. § 54 odst. 5 s. ř. s., § 159 a § 168 o. s. ř.). Podle ust. § 149 odst. 1 o. s. ř. za použití ust. § 64 s. ř. s. zavázal soud žalovaného zaplatit náhradu nákladů řízení k rukám advokáta, který žalobce v řízení zastupoval.
32. Výrok o náhradě nákladů osob zúčastněných na řízení je odůvodněn ust. § 60 odst. 5 s. ř. s., podle kterého osoba zúčastněná na řízení má právo na náhradu jen těch nákladů řízení, které jí vznikly v souvislosti s plněním povinnosti, kterou jí soud uložil nebo na návrh z důvodů zvláštního zřetele hodných. V posuzované věci podle obsahu soudního spisu takové skutečnosti nenastaly.

[Sem zadejte text.]

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné soudní rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na soudní výkon rozhodnutí.

Ostrava 31. května 2022

JUDr. Monika Javorová
předsedkyně senátu